نگاه

از آرژانتین اجتناب کنید

گری لینه کر*
ترجمه: سهیل نوری پناه

با تمام صحبت‌هایی که در خصوص عدم رویارویی ما با آلمان در مرحله یک شانزدهم نهایی می‌شود، معتقدم اریکسون باید در دیدار با سوئد قدرتمندترین مجموعه را روانه میدان کند. که اگر چنین نشود، آنگاه در مرحله یک چهارم نهایی باید با آرژانتین برخورد کنیم! به نظر می‌رسید، تیم خوزه پکرمن از دنیای دیگری به جام جهانی آمده است! نمایش آنها، و عملکرد خردکننده آلبیسلسته در برابر صربستان و مونته‌نگرو حیرت‌انگیز بود و ایمان دارم اگر قرار باشد تیم کنونی اریکسون در برابر آنها قرار بگیرد، این تیم هیچ شانسی برای موفقیت در برابر چنین تیم قدرتمندی ندارد.

اگر ما موفق به شکست دادن سوئد شویم، و نیز آلمان هم نتواند از پس اکوادور برآید، آنگاه در مرحله بعد میزبان در انتظار ما خواهد بود. و اگر این به معنای آن باشد که ما در یک چهارم نهایی به آرژانتین برخورد نمی‌کنیم، می‌تواند بسیار ارزشمند باشد. اریکسون روز گذشته ادعا کرد که در نظر دارد برای مسابقه آخر و تقریباً تشریفاتی تیم‌اش با سوئد، استیون جرارد، فرانک لمپارد و پیتر کراوچ را نیمکت‌نشین کند.

از ترس اینکه این سه بازیکن تک اخطاره، با کارت زردی دیگر نخستین بازی حذفی این کشور را از دست ندهند. ولی با تمامی این جوانب اعتقاد دارم که او موظف است، بهترین و آرمانی‌ترین ترکیبش را به سوی نبرد سوئد بفرستد.

گویا تمامی دغدغه‌ها و دلمشغولی‌ها و پرسش‌های کنونی مربوط به بازی کردن یا حضور نداشتن مایکل اوون است. تمام چنین انگاره‌هایی در خصوص خارج ساختن او از لیست اصلی مجموعه بی‌تردید مضحک و بی‌معنی جلوه می‌کند.

فکر می‌کنم بهتر باشد، حداقل به او برای بازی بعدی انگلستان استراحت دهیم. زیرا آنگاه هم وقت بیشتری برای بازسازی خود می‌یابد و نیز اینکه با اختیار کردن تمرین‌های سخت و جدی، شاید بار دیگر آن نیش و زهر همیشگی‌اش در محوطه جریمه را به خود بازگرداند. نکته‌ای که همواره به آن ایمان داشته‌ام این است: «اگر ما قهرمانی در جام را می‌خواهیم، باید یادمان باشد که تنها با نوار گلزنی‌های مایکل اوون می‌توانیم به این آرزو دست یابیم.»

شما می‌توانید در خصوص پیتر کراوچ، حال از هر منظری صحبت کنید. اما هیچگاه نمی‌توان غریزه تمام‌کنندگی این دو را با هم قیاس نمود. مایکل خود را به بهترین نحو در بازی‌های بزرگ و حیاتی تثبیت کرده است و هیچ کس مانند او نخواهد توانست در آن جو سنگین نبردهای تمام‌عیار استوار باشد، اما چنین صحبت‌هایی راجع به کنارگذاشتن او حیرت‌انگیز است.

مایکل از آن دسته از بازیکنانی است که خیلی سخت می‌توان تصمیمات بعدی او را پیش‌بینی کرد. خواندن بازی‌اش کاری است به غایت سخت، و البته اگر او در گلزنی فروغ لازم را نداشته باشد، آنگاه به نظر می‌رسد که او در مسابقه حاضر نیست.

حیاتی‌ترین نیاز او، این است که فضا و موقعیت مناسب گلزنی در اختیارش قرار دهیم. گرچه در برابر ترینیداد و توباگو چنین بستری مهیا شد، اما متاسفانه نتوانست در تمام‌کنندگی موفق عمل کند.

آنچه که برایم جالب بود، آمادگی بیشترش در بازی دوم تیم جلب نظر می‌کند. او با کمی تلاش و اعتماد به نفس خواهد توانست نیش‌دار بودنش را دوباره احیا کند که اگر چنین نکند، آنگاه اریکسون در این جام از لحاظ بیرون کشیدن مایکل اوون در بازی‌ها به یک رکورد خواهد رسید!

شاید در سیمای اول بیرون کشیدن مهاجم ثابت شده و گلزن همیشگی تیم در برهه‌ای که مجموعه نیاز به گلزنی را شدیداً حس می‌کند، بسیار مضحک و غیرعاقلانه به نظر آید اما وقتی که کراوچ گل برتری را با ضربه سر به ثمر رساند، به صحت و درستی تصمیم اریکسون ایمان آوردیم.

برای نبرد با حریفان قدرتمند و مدعیان اصلی ما به توانایی‌های تمام‌کنندگی مایکل نیاز داریم. متاسفانه وقتی هم که اریکسون او را بیرون می‌آورد، گزینه قابل توجه دیگری که جایش را پر کند، نداریم.

اریکسون جز او در خط حمله گلزن حرفه‌ای و مادرزادی دیگری یافت نمی‌کند، و او با دعوت از تئو ولکات نیز سبب بروز شگفتی بسیار زیادی شد. اما آنچه که آشکار است این است که ولکات گویا در تمرینات تیم چندان آماده به نظر نمی‌رسد. نکته دیگری که موجب نگرانی من شده عدم آمادگی بالای اشلی کول است. متاسفانه او در این دو بازی نشان داد که هنوز برندگی و برق‌آسایی‌اش را به دست نیاورده، آن هم بازیکنی که اگر در مرز آمادگی قرار گیرد با حرکات سرگیجه‌آور لب خط می‌تواند حریفان را مقهور توانایی‌های خود کند.

او بازیکن بسیار ارزشمندی برای ماست. که با حرکاتش سمت چپ را برای مجموعه اریکسون بهترین مکان برای پیش بردن برنامه‌های هجومی تیم می‌کند. آنچه که مرا کمی متعجب ساخته، عدم آمادگی ستاره‌هایی است که به آنان دل بسته بودیم. فاصله استیون جرارد لیورپول با استیون جرارد انگلستان تا چه اندازه است؟

* ستاره اسبق تیم ملی انگلستان

سرنوشت ایتالیا باز هم به روز آخر کشیده شد

آغاز یک درام

محسن ابراهیمی: واقعیت این است که همیشه غذا را با دستان خود می‌خورند. برای اینکه به ندرت در جام جهانی پیش می‌آید که مقابل یک تیم ۹ نفره قرار بگیرید و یک نیمه بازی کنید و در حالی که فقط با یک گل می‌توانید خود را به مرحله بعد برسانید همه چیز را به شب آخر موکول کنید. آن هم در شبی که فقط شما تصمیم‌گیرنده اصلی نیستید. برای ایتالیا شب بازی با آمریکا شب عجیبی بود و حتی می‌توانست آنها را به جایگاه نازل‌تری برساند، حتی پشت سر غنا که چند ساعت قبل توانسته بود با بازی زیبایش جمهوری چک را شکست دهد، آنها کمی هم خوش‌شانس بودند که در نیمه اول همه چیز را از دست ندادند. اگر همه چیز براساس شمارش حملات پیش می‌رفت شاید حساب‌های مارچلو لیپی هم اشتباه می‌شد و روزگار فوتبال ایتالیا از این بدتر می‌شد. اما آنها در نهایت به یک مساوی می‌رسند: مقابل تیمی که ۹ نفره بود و حالا باید در انتظار بازی حریفان باشند تا غذای جویده‌شده‌ای را برای به حداقل رساندن احتمالات حذف یا مشکلات بزرگتر به آنها هدیه کنند. ایتالیا در حالی که بازی شکل متفاوتی به خود می‌گرفت با ضربه سر جیلاردینو پیش افتاد اما چند دقیقه بعد اشتباه زاکاردو باعث شد که دروازه خودشان را باز کند و تا پایان هم این نتیجه باقی ماند. هرچند که تعداد حملات و موقعیت‌های دو تیم می‌توانست نتیجه‌ای دیگر را رقم بزند. اما همه چیز به نفع ایتالیا نبود. حالا شرایط اینگونه است؛ فرصتی که دود شد و به هوا رفت. یک بازی کم‌رنگ و عجیب، بدون درخششی که از این تیم، ایتالیا، انتظار می‌رفت. در پایان مارچلو لیپی هم چهره‌اش عوض می‌شود؛ تیره‌رنگ و عصبانی.

بداخلاقی‌هایش را هم پنهان نمی‌کند. سه امتیازی که از دست رفت حالا بر شانه‌های ایتالیایی‌ها سنگینی می‌کند. یک پیروزی می‌توانست این تیم را به مقام اول گروهش با ۶ امتیاز برساند و به مرحله بعد برساند. اما اشتباه نابخشودنی «د روسی» و بعد از آن هم بازی ناموازن ایتالیا همه چیز را عوض کرد. در حقیقت یک مساوی ایتالیا را به سمتی پیش می‌برد که باید در بازی بعد مقابل چک پیروز شود تا از دست برزیل فرار کند. «من ناراحت و عصبانی هستم.» سرمربی ایتالیا شروع به صحبت می‌کند و ادامه می‌دهد: «از امشب جام جهانی شروع می‌شود، برای اینکه از بازی بعد هر مسابقه‌ای به معنای ادامه یا خروج از جام جهانی است و باید بهترین بازی‌های خودمان را انجام دهیم. دیگر بازی اول برایمان اهمیتی ندارد و نمی‌تواند کمکی به ما بکند. این مساوی ۱-۱ برایمان گران تمام شد اما هنوز برایمان مثل یک درام نشده است.» ایتالیا سعی کرد و می‌خواست که پیروز شود. تحلیل لحظه به لحظه سرمربی ایتالیا از بازی این تیم مقابل آمریکا نتیجه مشخصی ندارد و از این مسئله راضی نیست. «روند کاری ما اصلاً خوب نبود. در بازی با غنا انرژی بسیاری گذاشتیم و در نیمه اول استثنایی بازی کردیم. اینچنین با جدیت و شدت بازی کردن گاهی اوقات زیادی است و تیم را خسته می‌کند. اما برای آنکه نشان دهیم تیم بزرگی هستیم باید خوب بازی کنیم. برای بازی با آمریکا آن قدرت بازی قبل را نداشتیم. می‌دانستم که بازی درخشان قبلی را نخواهیم دید اما نمی‌توانم فرصت‌هایی که شاگردانم از دست دادند را نادیده بگیرم. در نیمه دوم فرصت‌های زیادی داشتیم.»

همه اعتقاد دارند که این ایتالیا کمی مغرور و البته عوض شده بود اما لیپی جواب می‌دهد: «هیچ غروری وجود نداشت. آنها انسان هستند. آنها با جدیت کار کرده‌اند. هیجان و جدیت خود را تا آخرین تمرین قبل از بازی هم نشان دادند. مشکلاتی هم که داشتیم همه از آن آگاه هستند.» بعد از این، سرمربی سرش را پایین می‌اندازد و سکوت می‌کند. بازگشت به بازی و تحلیل حریف موضوع بعدی است: «آمریکایی‌ها نشان دادند که سازماندهی و نظم تیمی خوبی دارند. آنها هم برای این بازی خواست و جدیت بزرگی را از خود نشان دادند. مقابل آنها فقط شب خوب ما کافی نبود باید درخشان‌تر از این وقتی ۱۰ نفره بودیم بازی می‌کردیم.»

اما بروس آرونا از قضاوت داور اروگوئه‌ای ناراضی است و می‌گوید: «داور ما را نابود کرد. اخطار دوم به پوپه اصلاً درست نبود اما این درست است که قدرت‌های بزرگ فوتبال برای داوران مهمتر هستند. یک روز هم نوبت ما می‌رسد.» اما مارچلو لیپی در مورد اظهارنظرات آرونا که باز هم می‌تواند همان سایه سنگین پرونده داوری در ایتالیا را به آلمان هم برساند و لطف داوران را هم در اینجا نسبت به ایتالیا نشان دهد، می‌گوید: «آرونا در مورد داوری گلایه دارد؟ من نظری ندارم. بازی تمام شده است. من نمی‌توانم در این مورد قضاوت کنم.» ایتالیا بد بازی می‌کند و با عصبانیت دقایق اولیه را پشت سر می‌گذارد و همین باعث می‌شود که کنترل بازی از دست آنها در برود. لیپی می‌گوید: «اشتباهات دقایق اولیه باعث شد که با عصبانیت بازی را دنبال کنیم. بعد هم بدشانس بودیم که توپ را به اشتباه وارد دروازه خودمان کردیم.» حالا لبه تیز انتقادات می‌تواند خود را نشان دهد. رمی‌ها در حد و اندازه خود نبودند. یکی تعادل بازی را بر هم زد و دیگری که هنوز کاملاً آماده نیست. در نهایت هر دو بیرون می‌آیند. د روسی با کارت قرمز و توتی بنا بر شرایطی که ایتالیا مجبور می‌شود با یک یار تازه‌وارد درگیر شود نه بازی را ادامه دهد. لیپی می‌گوید: «د روسی پسر خوبی است اما متاسفم که این شوک بزرگ را به وجود آورد. توتی هم هنوز صد درصد آماده نیست و طبیعی بود که من او را عوض کنم.» اما فرانچسکو توتی می‌گوید: «تعویض او به خاطر اخطاری بود که او چند دقیقه قبل گرفته بود.» برای توتی هم این تعویض مشابه شرایطی است که در همین دقیقه تاریخی برای روبرتو باجو در جام جهانی ۹۴ پیش آمد و سر و صداهای بعدی بلند شد و حالا مربی و بازیکن نظر متفاوتی در مورد تعویض دارند. توتی می‌افزاید: «تعویض درستی بود. من اخطار گرفته بودم و مربی برای اینکه من هم اخراج نشوم، مرا از بازی بیرون آورد. داور در همه برخوردها به ضرر ما سوت زد و بعد از آن اخراج همه چیز محتاط‌تر و شرطی شد. لیپی از من خواسته بود که فضای بیشتری را برای دیگران به وجود بیاورم و تحرک بیشتری داشته باشم اما شماره ۴ آمریکا همه جا با من می‌آمد و در پایان هم به خاطر این یارگیری فشرده به او تبریک گفتم.» به نظر می‌رسد که بازی بعد برای ایتالیا شرایط به گونه‌ای دیگر خواهد بود و آنها مقابل ندود و تیم چک روز سختی خواهند داشت. گرچه ندود کمی درد دارد و آسیب‌دیدگی در بازی با غنا هم مشهود بود اما برای بازی با ایتالیا همه آماده می‌شوند. چک خود را مدعی و شگفتی‌ساز می‌دانست اما حالا فقط شکست ایتالیا می‌تواند آنها را به مرحله بعد برساند و این می‌تواند بزرگترین شگفتی جام باشد. اتفاقی که از بازی با آمریکا شروع شد و پایانی برای آن نمی‌توان متصور شد و حتی در صورت خوش‌بینی به صعود ایتالیا باز هم این اتفاق که آنها با برزیل روبه‌رو شوند استرس را در آنها بیشتر کرده است. آنها باید سرگروه باشند تا از هر رویارویی بزرگ تا نیمه‌نهایی فرار کنند و این اتفاق فقط بستگی به بازی حریفان دارد. آنها نشان دادند که نمی‌توانند با دست‌های خودشان غذای آماده‌ای را بخورند و دیگران هم باید به آنها کمک کنند. آلساندرو دل پیرو که در نیمه دوم به میدان آمد، می‌گوید: «بازی عجیبی بود. همه چیز اتفاق افتاد. کارت‌های قرمز، موقعیت‌های گل و... من می‌خواهم خوش‌بینانه به همه چیز نگاه کنم. ما همیشه در گروهمان اول بوده‌ایم. مسلماً نمی‌توانیم آرام باشیم اما جدیت خودمان را از دست نداده‌ایم. مهم این است که خیلی زود همه چیز را عوض کنیم و صفحه‌ای دیگر را ورق بزنیم.» تا چند روز دیگر باید صبر کرد. به نظر می‌رسد د روسی و توتی برای مدتی بیرون خواهند ماند. لیپی گفته که وارد بازی مرگ و زندگی شده است و جای هیچ ریسکی باقی نمی‌ماند.

خلاصه مطلب

۱ - سه امتیازی که از دست رفت حالا بر شانه‌های ایتالیایی‌ها سنگینی می‌کند. یک پیروزی می‌توانست این تیم را به مقام اول گروهش با ۶ امتیاز برساند و به مرحله بعد برساند. اما اشتباه نابخشودنی «د روسی» و بعد از آن هم بازی ناموازن ایتالیا همه چیز را عوض کرد. در حقیقت یک مساوی ایتالیا را به سمتی پیش می‌برد که باید در بازی بعد مقابل چک پیروز شود تا از دست برزیل فرار کند.

۲ - بروس آرونا: «داور ما را نابود کرد. اخطار دوم به پوپه اصلاً درست نبود اما این درست است که قدرت‌های بزرگ فوتبال برای داوران مهمتر هستند. یک روز هم نوبت ما می‌رسد.»

حضور ایبرا در هاله‌ای از تردید

آخرین نبرد سوئد در دور مقدماتی بی‌شک حساس‌ترین و حیاتی‌ترین مسابقه‌ای خواهد بود که وایکینگ‌ها در سال‌های اخیر بازی کرده‌اند. آنها برای صعود به دور بعد حداقل نیاز به یک تساوی دارند. پس بی‌دلیل نیست که لارس لاگربک تمام توان و ذهنش را معطوف این مسابقه کرده است. اما خبری ناخوشایند برای این تیم احتمال عدم حضور زلاتان ابراهیموویچ مهاجم سرشناس یوونتوس در این بازی است. او در نیمه نخست دیدار این تیم برابر پاراگوئه دچار مصدومیت شد و در ادامه جایش را به مارکوس آلباک داد. البته برخی از پزشکان این تیم نیز معتقدند «ایبرا» در دیدار تمرینی پیش از مسابقه دوم این تیم در مرحله گروهی دچار آسیب‌دیدگی شده است. «او می‌تواند بازی کند. مصدومیتش چندان جدی نیست ولی اگر بازی کند سلامتی‌اش به مخاطره خواهد افتاد.» این جملاتی است از یکی از پزشکان این تیم. پزشک این تیم هانس فورسبلد در ادامه می‌گوید: «گزارشات MRI موید این نکته است که ماهیچه بیضه او دچار آسیب شده است. اما اکنون شرایط عمومی‌اش خیلی بهبود یافته و ما قصد داریم با مراقبت‌های ویژه و با تجویز دارو و دیگر عملیات پزشکی، این خطر را مرتفع سازیم. اما آنچه که قطعی به نظر می‌رسد این است که او به دیدار سوم تیمش در برابر انگلستان نخواهد رسید.»

در این بین سرمربی این تیم لارس لاگربک در مورد مصدومیت زلاتان، مردی که ۱۸ گل برای سوئد به ثمر رسانده، می‌گوید: «البته کاملاً طبیعی است که شما دوست داشته باشید بهترین بازیکنانتان را در ترکیب اصلی داشته باشید. اما دلیلی برای ریسک نمی‌بینم. خطر نخواهیم کرد. این فوتبال است و بروز چنین اتفاقاتی طبیعی به نظر می‌رسد.»

نصیحت «گازا» به «رونی»

پل گاسکویین که این روزها در جایگاه یک ستون‌نویس، در روزنامه دیلی تلگراف فعالیت می‌کند، در خصوص رونی و مصدومیتش این چنین عقایدش را بیان می‌کند: «می‌دانم که وقتی یک فوتبالیست از بند مصدومیت رهایی می‌یابد، چه حالی به او دست می‌دهد. این یک احساس همگانی است، برای اکثر فوتبالیست‌ها... وقتی که بعد از چند هفته و یا چند ماه دوری از فوتبال به میدان بازمی‌گردید، می‌خواهید در همه برنامه‌های تیم در میدان مسابقه مشارکت کنید. ضربات کاشته را شلیک کنید، کرنرها را روی دروازه حریفان ارسال کنید و یا حتی هنگامی که توپ به بیرون می‌رود دوست داریم «اوت» بیندازیم.»

ستاره اسبق تاتنهام، لاتزیو و تیم ملی انگلستان در ادامه می‌نویسد: «گمان می‌کنم، رونی نباید در بازی برابر سوئد فشار زیادی بر خودش وارد سازد. می‌تواند حتی در این بازی استراحت کند و بازی دیگر را به عنوان بازگشت انتخاب کند.»

«گازا»ی ۳۹ساله در انتها نظرش را نیز در خصوص شرایط بحرانی مایکل اوون بیان می‌کند: «فکر می‌کنم مشکل از اوون نباشد که او تا به حال نتوانسته، توپی از خط دروازه عبور دهد. اگر او موفق شود که در برابر سوئد پایش را به گلزنی باز کند، آنگاه این می‌تواند بهترین نوید برای اسون گوران اریکسون باشد. باید به یک نکته دیگر نیز اشاره کنم. وقتی تیم‌های بزرگ و مدعی دنیا بازی دارند، رقبایشان یعنی آرژانتین، اسپانیا، ایتالیا و... به گونه‌ای یکسان، گرد هم جمع شده و بازی و نمایش یکدیگر را بررسی می‌کنند. در خصوص انگلستان باید بگویم که «هنوز» این تیم نتوانسته، آن خوف و ترس را در حریفان اصلی‌اش برای تصاحب جام ایجاد کند. البته به یک واژه باید دقت کرد: «هنوز».»

مسی و حضور «ال دیه‌گو»

لیونل مسی بازگشت شکوهمندانه‌ای به جمع آلبیسلسته داشت. پدیده بی‌چون و چرای فوتبال دنیا در سه ماه انتهایی فصل، به دلیل مصدومیت شدیدش، نتوانست تیمش یعنی بارسلونا را در ادامه مسابقاتش همراهی کند. حالا او در جام جهانی، آن هم در شرایطی که بود و نبودش در این جام در هاله‌ای از ابهام قرار گرفته بود، حاضر است. لیونل مسی پس از چنین موفقیتی از معبودش دیه‌گو آرماندو مارادونا سپاسگزاری می‌کند. کسی که در هر دو مسابقه آرژانتین در این جام در هیبت یک هوادار متعصب و شیفته کشورش، روحیه‌ای صدچندان به وارثان خود القا می‌کرد. اما مسی در خصوص حضور مارادونا و تاثیرات او بر عملکرد مطلوب کشورش می‌گوید: «نقش مارادونا در این پیروزی و نیز بازی اولمان حقیقتاً انکارنشدنی است. او پیش از مسابقه نزد من آمد و برای من آرزوی موفقیت کرد و آن ملاقات و سپس برخورد مارادونا با من، موجب شد تا با روحیه‌ای بسیار والا به میدان بروم. این نخستین بازی من در جام جهانی بود. هیچگاه فراموش نخواهم کرد. به این دلیل که توانستم در اولین حضورم در این تورنمنت باشکوه، دروازه حریف را نیز باز کنم.» ستاره با استعداد بارسلونا در ادامه می‌گوید: «البته نمی‌توانم صحبت کنم و در خصوص نمایش و عملکرد کشورم سخنی به میان نیاورم. واقعاً فوق‌العاده بودیم. استثنایی و بی‌نقص... تنها کاری که حالا باید انجام دهیم این است که با آرامش و خونسردی بسیار در اندیشه مسابقات آتی‌مان باشیم. بازی‌هایی که در سرنوشت قهرمانی‌مان بسیار حیاتی است. ما اعتماد به نفس بالایی پس از چنین پیروزی بزرگی به دست آورده‌ایم. و امیدوارم که دیدار ما با صربستان و مونته‌نگرو دوباره در قالب مسابقه دیگری تکرار شود. یعنی همان عملکرد و همان توانایی... دوست داریم چنین راهی را تا آخر ادامه دهیم.»

توگو هنوز شانس دارد

توگو گرچه در آستانه شروع مسابقاتش در جام جهانی در چنگال بحران و حواشی خودساخته غرق شد، اما عملکرد این تیم برابر کره جنوبی را نمی‌توان ضعیف و غیرقابل توجه خواند. این تیم به‌رغم شکست از میزبان دوره گذشته جام توانست قفل دروازه را بگشاید و تنها تعویض‌های زیکو و گل‌های دقایق پایانی ستاره‌های کره جنوبی بود که پیروزی را از چنگ نماینده آفریقا ربود. با این حال ستاره و مشهورترین فوتبالیست این کشور یعنی امانوئل ادبایور اطمینان دارد که تیمش توانایی شکست دادن سوئیس تیمی که در برابر فرانسه نمایش درخور تحسینی داشت را دارد. مهاجم بلندقامت آرسنال در خصوص نبرد کشورش با سوئیس می‌گوید: «ما توانایی شکست دادن سوئیس را داریم. اگر بتوانیم از شانس‌های ایجاد شده بر روی دروازه آنها استفاده کنیم، آنگاه حتی می‌توانیم به صعود به مرحله بعد نیز بیندیشیم. آنها مجموعه بسیار قدرتمندی هستند. بازی‌های آنها را دیده‌ام و می‌دانم که از هماهنگی بسیار والایی بهره می‌برند. نمایش آنها در برابر فرانسه بسیار قابل ستایش بود. این تیم حتی توانایی شکست دادن ستاره‌های فرانسوی را نیز داشت. کلید موفقیت ما در این نبرد، این است که بتوانیم در گلزنی دقت لازم را داشته باشیم. اگر چنین شود آنگاه می‌توانیم به پیروزی دست پیدا کنیم.» مهاجم اسبق موناکو فرانسه که از نیم‌فصل دوم راهی لندن شد در انتها می‌گوید: «ما صحبت از یک بازی گروهی می‌کنیم. این درست است که من در میان بازیکنان تیم شاخص هستم اما این ارتباط باید دوطرفه باشد. همان‌طور که مجموعه به من محتاج است، من نیز به دیگر بازیکنان نیاز دارم. من سعی می‌کنم تا جواب اعتماد دیگر بازیکنان را با گلزنی‌هایم پاسخ گویم. ما دو بازی باقی مانده پیش روی داریم که می‌تواند در سرنوشت کشور و فوتبال‌مان نقشی حیاتی ایفا کند.»

چهره

اوون شاکی است

مایکل اوون از شرایطش در تیم ملی انگلستان راضی نیست. او از جایگاهش و نیز از رویکردی که اسون گوران اریکسون نسبت به او دارد نیز گله‌مند است. اینکه آیا اریکسون از مهاجم پرآوازه نیوکاسل بهترین استفاده را می‌کند یا نه، سئوالی است که این روزها ذهن مایکل اوون را به خود مشغول کرده است. بازیکنان اریکسون در مرحله گروهی جام، در این دو بازی، از خود تزلزل و ضعف نشان داده‌اند و پیروزی‌های نه چندان دلچسب سبب ناراحتی مردم این کشور شده است. از این روی مایکل اوون که ناراحتی را می‌توان در جملاتش آشکارا دریافت، می‌گوید: «من از اینکه در این دو بازی نتوانسته‌ام گلی به ثمر برسانم، ناراحت و نگران نیستم. زیرا من آنقدر در گلزنی خود را اثبات کرده‌ام، که نیازی به این چیزها نداشته باشم ولی از این رنجیده خاطر هستم که در تیم از من استفاده مطلوبی نمی‌شود. بله می‌توانم جوری بازی کنم که بیشتر به چشم بیایم. چشم‌نواز بازی کنم تا خود را به همه نشان دهم. اما چنین شیوه‌ای «کار و برنامه‌های گروهی» تیم را متلاشی خواهد ساخت. من در تیم جایگاه مشخصی دارم. مهاجم هستم و اگر توپی در محوطه جریمه نصیبم شود، کارم را انجام می‌دهم. جایی که باید باشم؛ یعنی حضور در محوطه جریمه... آنگاه می‌توانم برای کشورم گل بزنم.» مهاجم اسبق لیورپول که روزهای چندان خوبی را تجربه نمی‌کند در ادامه می‌گوید: «همواره قرار گرفتن و بازی کردن

مقابل تیم‌های ضعیف‌تر از تیم شما، کار را برایتان دشوار می‌سازد. از طرفی اگر توجه کرده باشید، ما همیشه وقتی برابر تیم‌های نیرومند قرار می‌گیریم، تیم‌هایی که تمام توان خود را صرف مقهور ساختن ما می‌کنند، ما نیز بهترین نمایشمان را ارائه می‌دهیم. باید بگوییم که ما بهتر خواهیم شد و از منظر فنی رشد خواهیم کرد.»

برخلاف مایکل اوون، این پیتر کراوچ بلندقامت است که در این برهه در شرایط ایده‌آلی به سر می‌برد. در ۵ بازی اخیر کشورش او موفق شده تا ۶ بار دروازه حریفان را بگشاید. اوون می‌گوید: «ما همواره هارمونی خوبی با هم داشته‌ایم. وقتی او برای نخستین بار در ترکیب قرار گرفت هت تریک کردم. بازی بعدی را با زدن دو گل برابر آرژانتین به پایان بردم و در آخرین بازی نیز او موفق شد هت‌تریک کند.»

آمار

جدول رده‌بندی گروه A

تیم	بازی	برد	تساوی	باخت	زده	خورده	امتیاز
اکوادور	۲	۲	-	-	۵	-	۶
آلمان	۲	۲	-	-	۵	۲	۶
لهستان	۲	-	-	۲	-	۳	-
کاستاریکا	۲	-	-	۲	۲	۷	-

جدول رده‌بندی گروه B

تیم	بازی	برد	تساوی	باخت	زده	خورده	امتیاز
انگلیس	۲	۲	-	-	۳	-	۶
سوئد	۲	۱	۱	-	۱	-	۴
ترینیداد	۲	-	۱	۱	-	۲	۱
پاراگوئه	۲	-	-	۲	-	۲	-

جدول رده‌بندی گروه C

تیم	بازی	برد	تساوی	باخت	زده	خورده	امتیاز
آرژانتین	۲	۲	-	-	۸	۱	۶
هلند	۲	۲	-	-	۳	۱	۶
ساحل عاج	۲	-	-	۲	۲	۴	-
صربستان	۲	-	-	۲	-	۷	-

جدول رده‌بندی گروه D

تیم	بازی	برد	تساوی	باخت	زده	خورده	امتیاز
پرتغال	۲	۲	-	-	۳	-	۶
مکزیک	۲	۱	۱	-	۳	۱	۴
آنگولا	۲	-	۱	۱	-	۱	۱
ایران	۲	-	-	۲	۱	۵	-

جدول رده‌بندی گروه E

تیم	بازی	برد	تساوی	باخت	زده	خورده	امتیاز
ایتالیا	۲	۱	۱	-	۳	۱	۴
چک	۲	۱	-	۱	۳	۲	۳
غنا	۲	۱	-	۱	۲	۲	۳
آمریکا	۲	-	۱	۱	۱	۴	۱

جدول بهترین گلزنان تا پایان روز شنبه

دو گل: کرسپو، ماکسی رودریگز (آرژانتین)، کارلوس تنوریو، آگوستین دلگادو (اکوادور)، تیم کاهیل (استرالیا)، دیوید ویا (اسپانیا)، میروسلاوکلوزه (آلمان)، توماس روسیچکی (چک)، براوو (مکزیک)، پائولو ونچاپ (کاستاریکا)

تیم رویایی

■ تیم رویایی تا پایان بازی‌های روز شنبه:

دروازه‌بان: شاکا هیسلاپ (ترینیداد) ۱۵ امتیاز

مدافعان: فیلیپ لام (آلمان) ۱۵/۵ امتیاز، جان تری (انگلیس) ۱۴ امتیاز، ریو فردیناند (انگلیس) ۱۴ امتیاز.

هافبک‌ها: فردریک لیونبرگ (سوئد) ۱۵ امتیاز، توماس روسیچکی (جمهوری چک) ۱۸ امتیاز، دیوید بکام (انگلیس) ۱۶ امتیاز، ماکسی رودریگز (آرژانتین) ۱۶ امتیاز.

مهاجمان: خاویر ساویولا (آرژانتین) ۱۴ امتیاز، آگوستین دلگادو (اکوادور) ۱۶ امتیاز، آرین روبن (هلند) ۱۴ امتیاز.